

Валид ибн Муғйиранинг Қуръони карим хақида айтган гаплари

16:30 / 06.01.2020 4245

Валид ибн Муғйира Қурайш қабиласининг бошлиқларидан ва бойларидан бўлиб, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламга озор беришда, Қуръони Каримга қарши ҳужум уюштиришда етакчилардан бўлган.

Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам «Ҳаамийм. Танзийлул китаби...» оятини масжидда ўқиётганларида Валид ибн Муғйиранинг кўнгли юмшаб, ўз қавми – Бану Махзум уруғининг олдида борди ва: «Аллоҳга қасамки, мен ҳозиргина Муҳаммаддан бир калом эшитдим, у башарнинг каломи эмас, у жиннинг каломи ҳам эмас. Бу каломнинг ўзгача ҳаловати бор, бу каломнинг ўзгача таъсири бор, албатта, унинг усти самарали, ости баракали. Аниқки, у устун келади ва ҳеч нарса ундан устун бўла олмайди», деди. Сўнг уйига қараб кетди.

Қурайш қабиласи аъзолари: «Аллоҳга қасамки, Валид диндан чиқибди, энди Қурайшнинг барчаси ҳам диндан чиқади», дейишди.

Шунда жияни Абу Жаҳл ўрнидан туриб: «Уни менга қўйиб беринглар, ўзим эплейман», деди. У Валиднинг олдида бориб, хафа ҳолда ўтирди. Валид уни кўриб: «Нега хафа кўринасан?» деди.

«Мен хафа бўлмай, ким хафа бўлсин, – деди Абу Жаҳл муғомбирлик билан: – Қурайш қабиласи сизга ёрдам бериш учун нафақа йиғмоқда, уларнинг

фикрича, сиз Муҳаммаднинг каломига тан берибсиз, Муҳаммад билан Абу Бакрдан қолган таомларини сўрамоқчи бўлаётган экансиз».

Валиднинг аччиғи чиқди ва: «Менинг молим ва фарзандим ҳамманикидан кўп эканини билмайсанми? Нима, Муҳаммад ва унинг шерикларининг қорни тўйиб қолибдимики, улардан овқат ортиб қолса!» деди.

Сўнг ўрнидан туриб, Абу Жаҳл билан бирга қабиласи аъзолари ўтирган жойга келди ва: «Муҳаммадни жинни деяпсизлар, унинг жиннилик қилганини ҳеч кўрганмисизлар?» деди.

«Худо ҳаққи, кўрганимиз йўқ», дейишди қабил аъзолари.

«Уни шоир демоқчисизлар, бирор марта шеър айтганини биласизларми ўзи?» деди.

«Худо ҳаққи, билмаймиз», дейишди.

«Уни ёлғончи демоқчисизлар, бирор марта ёлғон гапирганини биласизларми ўзи?» деди.

«Худо ҳаққи, билмаймиз», дейишди.

Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам пайғамбар бўлишларидан аввал ростгўйликлари учун «Амин» деган ном олган эдилар. Қурайш қабиласи аъзолари Валид ибн Муғийрага: «Нима дейлик бўлмаса?» дейишди.

Валид ўйланиб қолди, ўзича ўлчаб-бичди-да: «Қуръон таъсирчан сеҳрдан ўзга ҳеч нарса эмас», деди.

Шундай қилиб, ҳаммалари Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳақларида одамларга бир хил гап – «У сеҳргардир» деб айтишга келишиб олишди.

Улар ҳаж мавсумида ҳожиларнинг йўлига одам қўйиб, шу маънода тескари ташвиқот олиб боришга режа тузишди.

Кофирлар у зот соллаллоҳу алайҳи васалламнинг содиқликларини, пайғамбар эканларини билишар эди. Лекин билиб туриб инкор қилишди ва куфр келтиришди.

«Ислом тарихи» биринчи китоб